

Escoles... ensenyança... cultura

S'ha pensat incloure en el «Ronsana», cada mes a ser possible, un petit comentari sobre el tema escolar i l'ensenyament, ja que sembla bo que la gent del poble poguem estar al corrent de com rutilen les coses dins d'aquest camp tan ample i tan difícil com és l'ensenyament.

La informació serà més o menys complerta segons la que obtinguem de les persones, podríem dir, que estan més submergides dins d'aquesta tasca.

No es tracta de descobrir coses noves, sinó simplement parlar una mica de com van les coses, amb sinceritat i amb senzillesa.

Aquest mes comencem per la Comissió de Cultura de l'Ajuntament, la qual com a primera entitat responsable de l'aspecte cultural del nostre poble, sembla que ha de ser la primera en manifestar-se i exposar els seus criteris i el seu programa.

Hem preparat per això unes preguntes i uns apunts per a simplificar una mica la participació dels qui successivament es trobin amb la pega, precisament, d'ésser amoinats per això, i a la vegada fer-els-hi perdre el menys temps possible.

Algunes d'aquestes preguntes o apunts pot ser que es repeteixen, encara que a diferents persones. Però també es pot donar el cas que la resposta no sigui la mateixa, poguent-se comprovar d'aquesta manera l'opinió i els diferents punts de vista de cadascú.

Heus ací, doncs, les qüestions proposades i contestades aquest mes:

—Les escoles estan ben dotades de materials perquè els alumnes puguin complir plenament les seves activitats d'acord al pla d'ensenyament actual?

—Les escoles no tenen tot el material per a poder portar a terme d'una forma òptima el seu desenvolupament cultural, sap greu tenir-ho de constatar però és així. Afortunadament, amb la bona voluntat per part dels professors, es solucionen moltes d'aquestes deficiències.

—Si no és així, què hi falta?

—Caldria una biblioteca, a nivell de consulta, per aula més ben dotada, una de general amb literatura infantil i llibres adequats; selecció de discs per poder iniciar i desvetllar en els nois el gust per l'audició musical; bon projector de diapositives; lloc adequat amb eines per fer manualitzacions, etc., etc.

Repetim el mateix que a la primera pregunta, la bona fe del mestre supleix en moltes ocasions la manca de recursos.

—Els hi heu muntat alguns elements per practicar l'esport. És que és obligació, o bé ho demanen els mestres o és iniciativa vostra?

—L'obligació no sé si vols dir moral o manada per un article de la llei. La moral crec que sí que la teníem.

Respecte a la iniciativa, pares, mestres i principalment l'alcalde, han fet que això hagi estat una realitat. No crec que tingui massa importància qui ho ha fet.

En tindria si volguessin atorgar-li una medalla, però creiem que no és aquest cas.

—Segons tinc entès hi ha escoles d'altres pobles que estan molt ben equipades, i diuen que és perquè l'Ajuntament ha insistit molt en demanar-ho allà on s'ha de demanar.

—En general les escoles estan molt mancades de material, quan hi han excepcions, potser esbrinant si en aquell poble hi estueja algun «personatge influent», tindriem la resposta.

—Està previst d'una forma assegurada i definitiva que els alumnes del poble puguin fer tots els vuit cursos de la bàsica aquí a Santa Eulàlia?

—Tal com es van presentant els aconteixements creiem que no hi hauran masses dificultats per a poder impartir en el nostre poble tota l'E.G.B.

—Creix el nombre d'alumnes del poble? Si és així, està previst el futur?

—Precisament aquest creixement és el que fa que poguem pensar amb els 8 cursos al poble. Per un altre quinenni potser es tindrà de pensar en dues concentracions, doncs el creixement de la nostra comarca pot ser molt gran.

—El sistema de l'autocar dóna els resultats que en principi estaven previstos?

—A part d'algunes dificultats, els serveis creiem que són molt satisfactoris.

—Diuen que l'horari de l'autocar, sobretot al migdia, està desferrat, ja que els del primer vol després de dinar, pràcticament no tenen temps de dinar.

—Cal fer comprovacions en el temps esmerçat en el correut. Es va fer un reajust d'horaris i ara semblen força adequats.

—Les xerrades com haurien de ser, en català, en castellà?

—Donat el caire familiar que creiem tenen aquestes entrevistes, poden ser en català. Ara bé, no creiem que això tingui massa importància. El millor sera que cadascun s'expressi com millor sàpiga.

—Què diríeu? S'hi troben bé els mestres al nostre poble? O bé esperen que s'acabi el plaç per canviar d'aires?

—En general creiem que s'hi troben bé. Si algun espera marxar serà per anar, no a un altre poble, sinó a una ciutat.

—Opineu que estan ben pagats els mestres en relació al seu treball i a la seva gran responsabilitat?

—Potser no estan en aquell moment en el que es deia «passa més gana que un mestre d'escola». Però, per la seva responsabilitat, es pot considerar una de les professions més mal remunerades. Hem de tenir en compte que si volen estar «al dia» tenen moltes despeses amb cursets, llibres, etc.

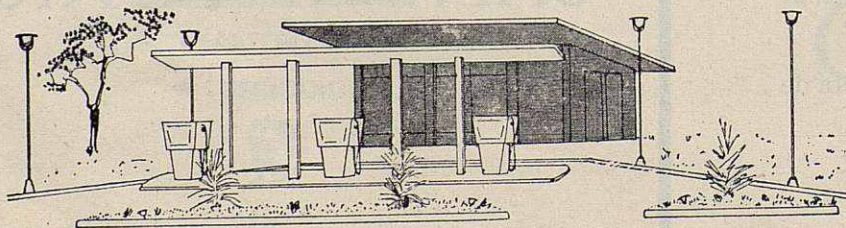
—La formació religiosa dins l'escola, quin lloc hauria d'ocupar?

—Opinem que la formació religiosa s'ha de donar en la família, ja que sols es pot viure aquesta formació dins d'una comunitat d'idees. Més que formació es pot fer una informació, i creiem que és molt important a l'escola donar una ètica professional i crear en els nens una escala de valors morals.

Moltes gràcies per la vostra col·laboració. Fins una altra ocasió, si Déu vol.

Joan Dantí

Estación de Servicio

Santa Eulalia, s.a.

NUM. 7423